

[Hans Nielsen.]

repræsenteret Danmark paa en særdeles glædelig Maade, og herhjemme forekommer det mig, at dens Administration, særlig Finansministerens Bestræbelser for at skabe en sparsommelig Administration, fortjener megen Anerkendelse. Det forekommer mig ogsaa, at hele den Maade, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister har ledet Forhandlingerne vedrørende de meget vanskelige Forhold med Hensyn til vor Forbindelse med vor sydlige Nabo, det store Hensyn, han har taget til Landbrugets Organisationer, og hele den forsigtige Fremgangsmaade, der er udvist baade fra hans og den højtærede Udenrigsministers Side, fortjener megen Anerkendelse.

Jeg maa ogsaa udtale min Glæde over det gode Samarbejde, der har været mellem de to Regeringspartier. Mig bekendt har der ikke nogetsteds i Landet været nogen Mislyd mellem det radikale Venstre og Socialdemokratiet. Maaske kan der et enkelt Sted være et lokalt Spørgsmaal, man kan være uenig om — man vil jo aldrig nogen Sinde kunne faa en saadan Tilstand, at der ikke opstaar den Slags smaa Konflikter —, men i politisk Henseende har der været et ganske fortræffeligt Samarbejde, som lover det allerbedste for Fremtiden.

Medens det har været saaledes for de to Regeringspartier, kan jeg ikke se, at det har været saa godt for Oppositionen. Denne har efter min Formening haft meget vanskelige Kaar i den forløbne Sommer. Jeg skal i saa Henseende minde om nogle Sammenstød, som har fundet Sted særlig mellem det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og de ærede Medlemmer Hr. Ole Bjørn Kraft og Hr. Hans Thyge Jacobsen, og dette synes ikke at love godt for en samvirkende Opposition. Den borgerlige Samling har aabenbart meget trange Udsigter, for saa vidt man skal støtte sig til disse Udtalelser. Ved en eller anden Lejlighed i Sommer — jeg husker ikke ved hvilken — udtalte det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at Venstre er det eneste Parti, der kan overtage Regeringsmagten, naar den nuværende Regering forsvinder. Det var selvfølgelig en Udtalelse, der vakte betydelig Misforståelse i konservative Kredse; man talte om Venstres Overlegenhed og det ærede Medlems Arrogance og meget andet be-

hageligt, som man kan sige i Anledning af en saadan Udtalelse, og det havde til Følge, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft kort efter erklærede, at Mindretalsparlamentarismens Dage var talte, og ved et senere Møde i Klosterskoven, saa vidt jeg husker, udtalte det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at dette Land har set den sidste rene Venstre-Regering: Vort Parti gaar aldrig med til at være Støtteparti for en Regering paa samme Maade som for Madsen-Mygdal. Jeg har været til Møder sammen med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og det ærede Medlem tog ikke Afstand fra disse Udtalelser. Jeg maa derfor gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen altsaa staar fast paa disse Udtalelser, som de har fremsat ved denne Lejlighed, og naar det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, som jo ikke er nogen ringe Mand indenfor Venstre, hævder, at der ikke kan være Tale om nogen anden Regering her i Landet end en Venstregering, hvis vi skulde blive færdige en Gang, ja, saa ser jeg ikke, hvorledes der kan etableres noget Samarbejde mellem de to Oppositionspartier. Ogsaa af denne Grund kan altsaa den nuværende Regering føle sig ganske sikker i Sadlen og fortsætte det gode Arbejde, som den har begyndt.

Jeg kan ogsaa nok forstaa, at det vil komme til at knibe med Samarbejdet, naar jeg erindrer en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Krag har fremsat i denne Sommer vedrørende Valgloven. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte ved denne Lejlighed, at Venstre vil virke for en ny Valglov, der gør det muligt for et Parti med betydeligt Vælgertal at vinde Flertal paa Rigsdagen og give det Magten til at gennemføre sit Program uden Kompromis. Denne Udtalelse om, at vi skal have en Valglov, hvorefter et Parti, som altsaa ikke har Flertal i Befolkningen, skal være i Stand til at faa et Flertal her i Rigsdagen og derefter skulde kunne gennemføre sit Program uden Kompromisser, er naturligvis velegnet til at vække Opsigt, og den er da ogsaa blevet stemplet fra konservativ Side som Judasværk, ligesom det ærede Medlem blev skildret som en Mand, der var ude paa Vej til Krostuen til en politisk Studehandel, hvor